

Nr 402

Av herr **Holmberg**, om viss ersättning till förre gruvarbetaren
O. A. Wiitavaara.

Gruvarbetaren Oskar Arvid Wiitavaara i Kiruna har utan resultat vänt sig till riksförsäkringsanstalten och försäkringsrådet för att få ersättning för den silikosskada som han ådragit sig under arbete åt LKAB. Allt tyder på att fallet Wiitavaara är ytterligare ett exempel på de upprörande orättvisor som många människor i liknande situation utsatts för.

Wiitavaara undersöktes den 21 juli 1959 av dr Karl Wildt vid Sandträskes sanatorium. Dr Wildt ställde diagnosen: silikos i stadium II övergående i stadium III. På grundval av undersökningen ansåg dr Wildt att Wiitavaaras arbetsförmåga var "nedsatt med 66,6 procent av normen".

Arbetsgivarnas ömsesidiga olycksfallsförsäkring bedömde däremot fallet så, att Wiitavaaras arbetsförmåga icke nedsatts med minst en tiondel och att livränta därför icke kunde tillerkännas honom. På samma ståndpunkt har också försäkringsrådet ställt sig.

Såsom jag anförde i en annan motion till årets riksdag finns det starka skäl för en omprövning av ett stort antal fall där riksförsäkringsanstalten och försäkringsrådet förkastat de läkarutlåtanden som skadeståndsanspråk grundats på. Det bekanta Bromöllafallet, som var föremål för riksdagsbehandling i fjol och ledde till rättelse även därför att vederbörande fackförbund förde en långvarig kamp för sin medlem, gav exempel på hur dåligt det är ställt med rättsskyddet för dem som utsätts för yrkesskador. Även om riksdagen skulle biträda vårt förslag om en generell översyn av denna fråga, bör det i fallet Wiitavaara vidtagas särskilda åtgärder. Wiitavaara är nu gammal, han har i många år försökt få rättvisa, och han har läkarutlåtande att stödja sina anspråk på. Riksdagen bör därför föranstalta om att han omedelbart får den ersättning han är klart berättigad till.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställer undertecknad, att riksdagen måtte besluta att till gruvarbetaren O. A. Wiitavaara i Kiruna skall utbetalas den ersättning som läkarintyget från dr Wildt berättigar honom till antingen från riksförsäkringsanstalten eller från anslaget till diverse pensioner och underhåll.

Stockholm i januari 1963

Helmer Holmberg